

מקור המאמר בזוהר פרשת פינחס זף רכו ע"א-ב
חויב בקשת הפרנסה בפתח את ידיך

אמר רבי שמעון, מי שפתח פתח יאמר. אמר רבי אלעזר, שניינו, כל מי שאומר תהלה לדוד בכל יום תלת ומנין, והוא אמר טעמא. אי בגין פרנסה ומזונא דכל עליון, תריין זמניין אינון בכל יומא בצרפת ובפניא, דכתיב, (שםות טו) בתת יי זכם בערב בשור וגו', אמאי תלת ומנין בכל יומא. אלא תריין למזונא דבני אינשי ודכל עליון. וחד למייהב תוקפאה לההוא אחר דפתחיו יdoi.

ותריין מזוניין אלין משלניין דא מון דא, וכלהו תלת מזוני בתיבי הכא, (תהלים קמה) ואתה נתן להם את אכלם בעתו, דא מזונא דעתורי, דיהיב מיכלא סגי בעתו, הא חד. תריין, דכתיב ומשביע לכל חי רצון, דא מזונא דמסגני, לאינון שבעין מרצון, ולא מגו מיכלא סגי. תלת דכתיב פותח את ידה, דא תוקפאה לההוא אחר, ובפתחיו יdoi, נפקא רצון ישבעה לכלא.

שכתוב פותח את ידה, זה הוא חזק לאותו מקום, ובפתחית יdoi יוצא רצון ושבע לכל.

תו הָכִי אֹלֵיפְנָא, דְלֹא אַיְהוּ אֶלְאָ תְּרִי זְמַנִּי, בְּגִין
מוֹזְנָא וְפְרִנְסָה בְּכָל יוֹמָא. דְאַלְיַן חַיּוּבָא עַל בָּר
גַּשׁ. וְאֵי אָמַר יְתִיר, לֹא בְּגִין חַזְבָּה אַיְהוּ, אֶלְאָ בְּגִין
שְׁבָחָא גַּו תְּשִׁבְחָן זְמִירֹות דָּדוֹד מְלָכָא. (ס"א דְנַפְקִי יְהוָי
דְקֹודְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וּבָרִיךְ וּשְׁבָעִים מְרַצּוֹן וּעַל דָּא לֹא חַיּוּבָא הוּא אֶלְאָ תְּרִי זְמַנִּי בְּיוֹמָא
וּשְׁבָחָא אַיְהוּ לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְתִתְתַּת לוֹ זְמִירֹות דָּדוֹד מְלָכָא) מַאי טֻמָּא.
בְּגִין דְפִרְנָסָה לֹא חַי לְמַשְׁאָל אֶלְאָ בְּתַר צְלוֹתָא
וְפְרִנְסָה דְמָאִירָה. מְלָכָא יִכְלֶל בְּקָדְמִיתָא וּלְבַתָּר
יִכְלֹוּן עֲבָדוֹי.

הָרָא הוּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ח) בָּאתִי לְגַנְיִ אָחָתִי
כֶּלה אֲכָלָתִי יְעָרִי עַם דְבָשִׁי שְׁתִיתִי יְיִנִי
עַם חַלְבִּי, לְבַתָּר אֲכָלוּ רְعִים. אֲכָלָתִי יְעָרִי, דָא
צְלוֹתָא דְמִיּוֹשָׁב. עַם דְבָשִׁי דָא קְרִיאָת שְׁמָעָ.
אֲכָלָתִי יְעָרִי דָא צְלוֹתָא דְמִיּוֹשָׁב, הַהוּא יְעָרָ (ד'
רכ"ז ע"ב) לְבָנוֹן, יוֹצֵר אֹור (ס"א מִשְׁרָתִים) וְהַאֲפָנִים וְחַיּוֹת
הַקְּדָשָׁ, (פּוֹלֵם קְדוֹשִׁים) כָּל הַגִּי אַקְרָון יְעָרָ אַלְגִּינִין
וְגַצְבִּין דְבִיה. עַם דְבָשִׁי דָא קְרִיאָת שְׁמָעָ, דַא יְהוּ
מִתְּיקָיו דְכָלָא, בְּכֶפֶה צוֹפִין וּמִתְּיקִין.

שְׁתִיתִי יְיִנִי, דָא צְלוֹתָא, דְמַעֲוָמָד, מְטִיבָו (ס"א מִשְׁיכָו)
דִיְיָנָא עַלְאָה דְאַתְּגַטָּר. וְדָא בְּשַׁלַּשׁ בְּרִכּוֹת רָאשׁוֹנוֹת.
עַם חַלְבִּי, אַלְיַן אַיְנוֹן שַׁלַּשׁ בְּרִכּוֹת אַחֲרוֹנוֹת,
עַלְיוֹן הַמְּשֻׁמָּר, וְזֹה בְּשַׁלַּשׁ בְּרִכּוֹת רָאשׁוֹנוֹת.

נערך ונסדר על ידי "מפעלי הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום"
ניתן לקבל בחינם לזכות הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב' י'ב

עד כֵּךְ לְמִדְנָג, שֶׁאִינוּ אֶלְאָ
פְּעָמִים בְּשִׁבְיל מִזּוֹן וְפְרִנְסָה
בְּכָל יוֹם, שְׁאָלוּו חַיּוּב עַל האָדָם.
וְאֵם אָמַר יוֹתֵר, לֹא בְּגַלְל חַזְבָּה
הָוּא, אֶלְאָ בְּשִׁבְיל שְׁבָח תָּוֹה
תְּשִׁבְחוֹת שֶׁל זְמִירֹות דָּדוֹד
הַמֶּלֶךְ. (שִׁיזְבָּא יְדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא
וּמְבָרֵךְ וּשְׁבָעִים מְרַצּוֹן, וּעַל דָּא אֵין חַיּוּב הוּא
אֶלְאָ פְּעָמִים בְּיוֹם, וּשְׁבָח הָוּא לְקוֹדְשָׁ-בָּרוּךְ-הָוּא
לְתִתְתַּת לוֹ זְמִירֹות שֶׁל דָוֹד הַמֶּלֶךְ) מָה הַטְּעָם?
מִשּׁוּם שְׁפִרְנָסָה לֹא רָאוּי
לְשָׁאל, רָק לְאַחֲר הַתְּפִלָּה
וְפִרְנִיסָת רְבוּנוֹ. הַמֶּלֶךְ יַאֲכֵל
בְּתַחְלָה, וְאַחֲר כֵּךְ יַאֲכֵל עֲבָדָיו.
זֹהוּ שְׁפַתּוֹב, (שיר השירים ח) בָּאתִי
לְגַנְיִ אָחָתִי כֶּלה [וְגוּ'] אֲכָלָתִי
יְעָרִי עַם דְבָשִׁי שְׁתִיתִי יְיִנִי עַם
חַלְבִּי, אַחֲר כֵּךְ יַאֲכֵל עֲרִים.
אֲכָלָתִי יְעָרִי - זוּ תְּפִלָּת מִישָׁב.
עַם דְבָשִׁי - זוּ קְרִיאָת שְׁמָעָ.
אֲכָלָתִי יְעָרִי - זוּ תְּפִלָּת מִישָׁב,
אוֹתוֹ יְעָרָ לְבָנוֹן, יוֹצֵר אֹור
(מִשְׁרָתִים) וְהַאֲפָנִים וְחַיּוֹת הַקְּדָשָׁ
(פּוֹלֵם קְדוֹשִׁים), כָּל אַלְהָ נְקָרָאִים יְעָרָ
עַצְים וּגַצְבִּים שָׁבוֹ. עַם דְבָשִׁי -
זוּ קְרִיאָת שְׁמָעָ, שֶׁהָיָא מִתְּקִוּת
הַכָּל, בְּכֶפֶה צוֹפִים וּמִתְּוִיקִים.

שְׁתִיתִי יְיִנִי - זוּ תְּפִלָּת
מַעֲמָד, מִהְטוּב (מִשְׁיכָה) שֶׁל יְיַיְן

וככלולים אלו באלゴ. עד כאן מأكل המלך. לאחר שאכל המלך - אכלו רעים למעלה, שתו ושברו דודים למטה.

ולכן אין חיזב של מזון אלא לאחר התפלה. בתפלת מנחה (בערב) לפני התפלה. מה הטעם? משומ שעד שלא נמצא דין קשה בעולם, בעוד שפני המלך מאיירות, יאמר תהלה לדוד בסדור זה של המזון. שלאחר שהדין שורי ותלי על העולם, זו אינה השעה. בא רבינו פנחס ונש��ו.

ואתבלילן אליו באליין. עד כען מיכלא דמלבא. לבחר דאכל מלבא, אכלו רעים לעילא, שתו ושברו דודים לחתא.

ועל דא לית חייבא דמזונא אלא לבחר צלוותא. בצלותא דמנחה (בערב) קודם צלוותא Mai טעם. בגין דעד לא אשתחב דינא קשיא, בעוד דאנפין מלבא נהירין, ימא תהלה לדוד, בהאי סדרא דמזונא.دلבדר דינא שRIA ותלי על עלימא, לאו שעטתא איהו. אתה רבוי בנהם ונשקייה.

ספר אור הזוהר (עמוד 328)

ו אין לי נחת רוח, כמו בשעה שאני מתפלל או לומד זהר
רבי פנחס מקארין וצ"ל אמר: אין לי נחת רוח, כמו בשעה שאני מתפלל או לומד זהר. (חכים הרוים)

יא) אין דבר שנובל להחביא את עצמו שם, כמו בספר הזוהר

רבי פנחס מקארין וצ"ל אמר: אין דבר שנובל להחביא את עצמו שם, כמו בספר הזוהר, ולפעמים בספר אור החיים, מה שאין בו בכלל הספרים צריך לחפש הרבה עד שמצוין בו אדם דבר שהוא אלהות. (חכים הרוים)

יב) שבת והודאה להשם יתברך שלא בראשו בשנים שלא נתפסת הזוהר בעולם
רבי פנחס מקארין וצ"ל נתנו שבת והודאה להשם יתברך על שלא בראשו בשנים שלא נתפסת
הזהר בעולם, כי הזהר האט מיר דערחהלטן ביימן יודישקייט (זהר החזיק אותו ביהדות).
(חכים הרוים)

יג) מביך להשם בכלל פעם, מה שנברא בזמנ שיש וזה הקדוש בעולם

הרוב הקדוש רבי פנחס מקארין וצ"ל היה אומר, שמביך להשם בכלל פעם, מה שנברא בזמנ שיש
זהר הקדוש בעולם. וכן הוא האמת, אלו שלא רואו הזהר הקדוש, אם שדבריהם אמת, לא היה
באפשרות לפרש הדבר להעולם. וזהר הקדוש מאיור לעולם. (בגון שלמה)

יד) רבינו הקדוש מסאטמאר לומד בספר הקדוש "ען חיים" בקול גדויל ברגנש אש קדרש
בהתלהבות גדולה

כשהיית בחור בן י"ז שנה, הייתה לך לפנות בקר בכל לילה בשעה אמת וחצי, ולפני שעה שהלכתי
ליישיבה (סאטמאר) היהتي נבנש למעון קדרשו לראות פני ובינו בעל דברי יואל מסאטמאר זכהו לנו
עלינו, ובמה פעמים עמדו שם אנשים עם בקשות ופתכותות לבנש אל הקדש פנימה, ואו הסתכלתי
לנגע אחד לראות צורתו הקדשה, ותcorp אמר זה ההלכתי ללמד בישיבה.